

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI
BARTOLOMEJ

ROČNÍK XX.

ČÍSLO 6

JÚN 2012

Vysluhovanie sviatosti birmovania - Duch Svätý v našom živote
Necpalské hody - Príd', Duchu tvorivý - Bl. Charles de Foucauld
Žijeme, akoby Ducha nebolo - Prvé sväté prijímanie

Vysluhovanie sviatosti birmovania

29. apríl 2012, Farský kostol sv. Bartolomeja v Prievidzi

Vysluhovanie sviatosti birmovania

5. máj 2012, Kostol Najsvätejšej Trojice v Prievidzi

Veľkonočné obdobie bolo završené. A to práve Nedeľou zoslania Ducha Svätého. Ježiš o ňom povedal: „... *ale keď zostúpi na vás Svätý Duch, dostanete silu a budete mi svedkami v Jeruzaleme i v celej Judei aj v Samárii a až po celý kraj.*“ (Sk 1,8).

Boží Duch nám dáva túžbu i schopnosť odovzdávať svedectvo iným, aby rástla Božia rodina. Napokon, v našej farnosti sme slávili aj sviatosť birmovania, ktorá vyzbrojuje mladých ľudí na toto poslanie - byť Ježišovým svedkom, ohlasovať Božie kráľovstvo.

Čítal som príbeh mladého muža, ktorý bol presvedčený o pravdivosti kresťanstva, ale celkom ho paralyzoval strach z myšlienky, že sa bude musieť ku kresťanstvu „priznať“ a aj ho ohlasovať. Desilo ho už len pomyslenie na to, že by mal niekomu povedať o svojej viere a vystaviť sa tak nebezpečenstvu označenia za náboženského fanatika.

Niekoľko týždňov sa pokúšal vypudiť z mysle myšlienku na náboženstvo, ale nedarilo sa mu to. Akoby vo svedomí počul nejakého našepkávača, ktorý mu stále opakoval: „Nasleduj a ohlasuj ma!“

Nakoniec to už nemohol ďalej vydržať a vyhľadal istého veľmi starého muža, ktorý bol kresťanom už viac ako pol storočia. Rozprával mu o svojej „nočnej more“, o tom hroznom bremene „vydávať svedectvo o svetle“, ktoré mu bráni stať sa kresťanom. Starý muž si povzdychol a potriasol hlavou. „To je medzi tebou a Kristom,“ povedal. „Prečo by si do toho mal zatŕhovať ostatných ľudí?“ Mladík váhavo pritakal. „Chod' domov,“ povedal starec. „Vojdi do svojej izby, zabudni na

celý svet, aj na svoju rodinu. To je tajomstvo medzi tebou a Bohom.“

Mladík cítil, ako mu pri týchto slovách padá kameň zo srdca:

„Myslíte si, že o tom nemusím nikomu povedať?“

„Nemusíš,“ povedal starý muž.

„Vôbec nikomu?“

„Ak nebudeš chcieť, tak nikomu.“

Takú radu mu predtým nikto nedal.

„Viete to iste?“ pýtal sa znovu mladík, celý rozrušený od očakávania, či je to naozaj tak.

„Pre teba áno,“ riekol starec.

Mladík odišiel domov, kľakol si a v modlitbe sa obrátil k Ježišovi. Zrazu zbehol po schodoch do kuchyne, kde sedela jeho žena spolu s otcom a tromi priateľmi.

„Viete,“ riekol im nadšene, „že je možné stať sa kresťanom, a pritom nemusíte o tom nikomu povedať?“

A potom už len rozprával a rozprával o tom, ako ho Ježiš urobil slo-

bodným, a hovoril o všetkom, čo o Ježišovi vedel.

Keď žijeme Božím Duchom, chce sa nám vydávať svedectvo ostatným. To robí Boží Duch v našom živote. Ved' keď sa pustíme do vydávania svedectva, láska sa vylieva a rodina rastie.

Rodina kresťanov by nikdy nemala stagnovať. Mala by rásť a priťahovať nových ľudí, ktorí prijímú moc Ducha Svätého, ktorí vyjdú a budú hovoriť o Ježišovi d'alším.

Text: P. Juraj Ďurnek, SchP.
Ilustrácia: Flickr by John Kroll

Dnes na slovíčko s birmovankyňou Jankou

Nebyť mojej birmovnej mamy, do kostola by som ani „nepáchla“

Keďže uplynulé týždne patrili v našej farnosti aj vysluhovaniu sviatosti birmovania, rozhodli sme sa pohovárať s jednou z tých, ktorí túto sviatosť prijali. Čerstvo pobirmovaná Janka (17) nám úprimne porozprávala o tom, ako prežívala prípravu, o čom sníva a čo chce dosiahnuť. Ako vníma svet jedna z mladých kresťaniek z našej farnosti, ktorá práve prijala sviatosť kresťanskej dospelosti?

Si z veriacej rodiny?

Áno, som z veriacej rodiny.

Kto ťa viedol k viere?

O počiatkoch mojej viery hovorím nerada, pretože som bola čiastočne nútená chodiť do kostola a nie vždy to bolo dobrovoľné. K nenútenej viere ma priviedla najprv jedna kamarátka, ale potom konvertovala a tak moja viera upadla. Až kým ju znovu neobnovila moja birmovná mama, ktorú som si práve preto zvolila. Nebyť jej, do kostola ani „nepáchnem“...

Kedy si si uvedomila, že Boh existuje?

To, že Boh existuje, som si uvedomovala od malička. Všetci mi to hovorili. Boha som brala čisto ako Stvoriteľa. Necítila som potrebu chodiť do kostola. Občas som sa s ním síce rozprávala, no zároveň som mala pocit, že ľudia v kostole sa len

hrajú na to, že Boh je tam s nimi. Nedokázala som si predstaviť, že Boh je všade. Brala som ho ako niekoho niekde veľmi ďaleko vo vesmíre. Aj preto som nechcela chodiť do kostola. Všetko mi to pripadalo ako divadlo. Ako keby sluhovia chystali hostinu pre svojho pána, ktorý odcestoval kamsi na cestu okolo sveta. Asi tak by som to vyjadrila. Ale bolo mi rodinou vstevované, že Boh existuje, a tak som tomu verila, hoci som nevedela, ako si mám Boha predstaviť. Častejšie som počúvala to, že „Pánbožko“ ma potrestá, ako to, že nás vlastne má rád.

Bojíš sa budúcnosti? Ak áno, prečo?

Budúcnosti sa obávam. Možno preto, že sa bojím i minulosti, ktorá ma prenasleduje, a takisto všetkého neznámeho. Neviem, čo Pán pre mňa chystá. Občas mám pocit, že Boh si ma vyvolil len tak, z dlhej chvíle. Pretože si chcel z niekoho vystreliť.

O čom sníváš? Čo by si chcela dosiahnuť v najbližších rokoch?

V prvom rade by som chcela zabudnúť na minulosť a žiť skôr pre prítomnosť. Túžim objaviť Boha, ktorý sa mi prihovára, pretože momentálne mám pocit, že je voči mne hluchý. A potom z takých všedných vecí by som si chcela spraviť vodičský preukaz, absolvovať z hudobnej, zmaturovať, dostať sa na žurnalistiku a nájst si nejakú dobrú prácu.

Máš nejakú predstavu o tom, ako by mala vyzerat' tvoja budúca rodina?

Svoju budúcu rodinu si predstavujem ako hŕstku zlatých detí v Afrike, ktorým, ako dúfam, aspoň trochu pomôžem. Rada by som bola medzi nimi, písala o nich a upozorňovala svet na to, ako máličko, naozaj máličko, stačí na to, aby sa dospelosti dožilo dvakrát toľko týchto kučeravých stvorení.

Ako hodnotíš prípravu na birmovku, ktorú si absolvovala? Zmenila by si na nej niečo, keby si o tom mohla rozhodnúť?

Príprava na birmovku bola super. Naozaj. Mrzí ma, že som nie vlastnou vinou chýbala na niektorých náukách a zmeškala som prednášky o témach, ktoré ma zaujímajú. Najmä o tých, ktoré mi prídu také nevyvetliteľné a tajomné. Napríklad

o exorcizme. Podľa mňa by mohli byť tie stretnutia dlhšie a častejšie. Vždy som trávila celý týždeň myslením na stretko. Obzvlášť vtedy, keď ma niečo trápilo. Považovala som ho za chvíľu, keď na všetko zabudnem. Niektorý z animátorov len tak niečo „zahlásil“ a mňa to povzbudilo. Aj keď viac-menej najmä zo začiatku nevedeli, čo sa deje, napokon to fungovalo. A bolo tam cítiť Pána. Samotná birmovka pre mňa bola niečo nové, zvláštne, pekné. Rada si spomínam napríklad na spoločnú prechádzku v Bojniciach s mojou birmovnou mamou. Čerešňové kvety pršali v každom záväne vetra... Naozaj krásny čas. ☺

Ako si prežívala prijatie sviatosti birmovania?

Birmovka bola úžasná. Aj keď som sa veľmi bála, vo chvíli, keď som pristúpila k oltáru, všetok strach a nervozita opadli. Potom som sa až do konca omše usmievala a vychutnávala si to, ako zbor spieva. Zvolili úplne úžasné pesničky. Navyše som mala pri sebe svoju birmovnú mamu, ktorá mi bola veľkou oporou. Keby to bol niekto iný, asi by som to nezvládla a utiekla by som.

Za rozhovor ďakuje Alojz Vlčko
Technická spolupráca: Peter Bátora
Foto: M. Melicherčíková
a Flickr by taylor.a

Dobrý Pastier prišiel do Necpál o týždeň neskôr

Príchod Dobrého Pastiera do Necpál sa tento rok oneskoril. Tradičná hodová slávnosť bola z dôvodu vysluhovania sviatosti birmovania vo farnosti presunutá zo štvrtej na piatu veľkonočnú nedeľu. Veriaci obyvatelia Necpál sa teda pri miestnej kaplnke namiesto 29. apríla zišli až 6. mája.

Hodovú svätú omšu v Necpaloch odslúžil bývalý kaplán farnosti Prievidza-mesto, terajší správca farnosti Sebechleby, vdp. Daniel Markovič. Splnil sa mu tak dávny sen, ktorý sa nepodarilo zrealizovať počas jeho pôsobenia v Prievidzi.

Vo svojom príhovore Daniel Markovič veriacim zdôraznil, aby boli radosťami, ktoré prinášajú ovocie. Spomenul v ňom však i Dobrého Pastiera. „Ani vietor mi naňho nedovolí zabudnúť, keďže mi neustále otáča stránky lekcionára práve na evanjelium minulej nedele,“ povedal v zá-

vere svojej homílie. Vzácnemu hostovi koncelebroval jeho rodný brat i brat v kňazskej službe, vdp. Branislav Markovič. O spev sa postaral zbor Bartolomejčatá.

Text: Petra Humajová

Foto: Alojz Vlčko

„Páter Slniečko“ privítal deti v Nitre

27. mája viedli kroky členov detského speváckeho zboru Rosnička ako tradične do Nitry. Malých spevákov tu s láskou privítal „páter Slniečko“ - P. Ján Lichtner, SchP.

Na výlet do Nitry sa malí speváci každý rok tešia. „Deti v zbere sa menia, a tak hoci navštevujeme stále tie isté miesta, vždy sa nájdú takí, pre ktorých sú nové,“ povedala jedna z vedúcich zboru, Mgr. Iveta Luermannová. Deti na ceste každoročne sprevádza aj páter Ján Hríb, SchP., a v Nitre ich víta páter Ján Lichtner, ktorému Prievdza vďačí za porevolučné obnovenie činnosti piaristickej školy.

Táto cesta nie je pre členov Rosničky iba oddychom. Dopoludnia svojím spevom sprevádzajú detskú svätú omšu v piaristickom Kostole sv. Ladislava. Popoludní sa zúčastňujú zaujímavého programu, ktorý pre nich nachystajú pátri piaristi. Tentoraz to bola návšteva Nitrianskeho hradu.

V Nitre sa deti z piaristickej školy okrem pátra Jána stretli i s pátrom Alojzom Orlickým, SchP., ktorý tak tiež pôsobil v Prievdzi. Pátrovi „Slniečko“, ako ho volajú, nezabudli zablažovať k jeho nedávnym šesťdesiatym narodeninám.

Text: Petra Humajová
Foto: Ján Hríb

Pôstna krabička pre Afriku

Slováci mohli do konca mája napomôcť k dostavbe centra pre deti, postihnuté vírusom HIV a ochorením AIDS v Ugande. Stačilo sa zapojiť do kampane Slovenskej katolíckej charity (SKCH) s názvom Pôstna krabička pre Afriku. Po večernej svätej omši 26. marca 2012 do našej farnosti zavítali traja hostia, ktorí projekt predstavili.

Margita Kačányiová je dobrovoľná misionárka, ktorá pracuje v Afrike už päť rokov a je vedúca misie Slovenskej katolíckej charity v Ugande. Spolu s ňou prišla aj druhá nositeľka nápadu realizovať tento projekt, zdravotná sestra Catherine Riria z Ugandy. Tá stretnutie oživila piesňou v rodnom jazyku, ktorú doprevádzala hrou na bongu.

Hlavným cieľom kampane Pôstna krabička pre Afriku je nakumulovať finančné prostriedky, ktoré poslúžia na dostavbu centra pre siroty, chudobné deti a deti s AIDS v dedinke Una na severe Ugandy. V centre sa bude poskytovať strava, zdravotná starostlivosť a vzdelávanie cez projekt Adopcia na diaľku. Veľkým problémom je práve choroba AIDS, ktorá nejakým spôsobom zasahuje do života takmer každej rodiny v tejto oblasti. Ochorenie majú aj deti, z ktorých len málo sa lieči, pretože liekov nie je dostatočné množstvo a sú drahé. V severnej Ugande bola 30 rokov vojna a ľudia sú poznačení aj traumou z nej.

Dedinka Una je vzdialená len 15 kilometrov od hranice so Sudánom. Prevláda tu suché počasie, studne sú v biednom stave, no i napriek tomu sa snažia domorodci pestovať

plodiny na roliach. Chovajú tiež kozy, kravy a hydinu.

Hostom v našej farnosti bol aj Radovan Gumulák, generálny sekretár Slovenskej katolíckej charity. „Ugandania bohoslužby intenzívne prežívajú. Sú temperamentní, no v praktickom živote nevedia veľmi svoju vieru uviesť do života,“ uviedol počas prezentácie.

Hlavnou myšlienkou piesne, ktorú spievala Catherine Riria, bolo to, že spolu sme silnejší. Aj touto myšlienkou vás chcem srdečne povzbudiť, aby sme všetci pomáhali trpiacim v misijných krajinách a srdečne vás pozvať na pravidelné stretnutia nášho Misijného klubu. Tie bývajú každý prvý utorok v mesiaci po svätej omši o 16:30 na fare. Sme spoločnosťou príjemných ľudí, ktorí chcú pomáhať šíreniu evanjelia modlitbou a materiálnou pomocou. Ste vítaní.

Mária Dalmadyová
vedúca Misijného klubu
Foto: Archív SKCH

Bližšie informácie o projekte Pôstna krabička pre Afriku a ďalších misijných aktivitách Slovenskej katolíckej charity sú na www.charita.sk.

Predstavitelia katolíckych médií sa 19. mája 2012 stretli na štvrtej mediálnej púti v Bratislave. Púť katolíckych médií bola aktivitou Rady Konferencie biskupov Slovenska pre spoločenské komunikačné prostriedky, v spolupráci s katolíckymi médiami. Jej cieľom bolo poskytnúť priestor nielen na stretnutie tvorcov katolíckych médií s tými, ktorí ich sledujú, ale umožňuje i samotným pracovníkom médií vzájomne sa spoznať, vymieňať si pracovné skúsenosti, postrehy a hľadať spôsoby šírenia Evanjelia masovokomunikačnými prostriedkami. Zastúpenie na púti mala aj redakcia farského časopisu Bartolomej.

Niekoľkohodinový program sa začal krátko popoludní prezentáciou katolíckych médií na Kapitulskej ulici. Podujatie pokračovalo slávnostným odovzdávaním ceny Andreja Radlinského, v rámci ktorého predstavili aj najnovší román o tomto národnom buditeľovi. Stretnutie vyvrcholilo slávnostnou svätou omšou, videoprojekciou filmu O Bohu a ľuďoch režiséra Xaviera Beauvoisa a záverečnou recepciou v kňazskom seminári a agapé v priestoroch Lux communication.

Text: TK KBS, redakčne upravené
Foto: Mária Melicherčíková

Pozvánka na modlitby matiek

Mamy z hnutia Modlitby matiek z komunity Útecha pozývajú na spoločné modlitby, v ktorých sa duchovne spoja matky, otcovia a deti v mnohých krajinách sveta.

Podujatie sa koná v Kostole sv. Terézie z Lisieux, Prievidza-Zapotôčky po večerných svätých omšiach nasledovne:

- v **piatok 29. júna 2012** od 19.30 do 20.30 - modlitby odprosenia za naše hriechy;

- v **sobotu 30. júna 2012** od 19.00 do 20.00 - modlitby pokánia za tých, ktorí ublížili nám a našim deťom;

- v **nedelu 1. júla 2012** po detskej svätej omši od 11.00h - modlitby chvál a vďakyvzdania za všetko, čo Pán urobil v našich životoch.

O Duchu Svätom

Pri pozorovaní Božieho diela narážame na mnohé tajomstvá, ktoré náš rozum nevie pochopiť. Božie účinkovanie môžeme i po rokoch existencie ľudí pokojne pomenovať veľkým tajomstvom.

Plná tajomstiev je aj Najsvätejšia Trojica. Boha Otca nazývame Stvoriteľom, Boha Syna Vykupiteľom, Boha Ducha Svätého Posvätitelom. Tri božské osoby účinkujú navonok spoločne. Na to, aby sme dokázali vnímať Ducha Svätého ako Posvätitela, nie ako zakopaný poklad, by sme mali o ňom čosi vedieť, spoznať ho a prijať ako nástroj posilnenia a posvätenia.

V katechizme

Katechizmus Katolíckej cirkvi hovorí: Duch Svätý je tretia božská osoba, opravdivý Boh s Otcom i Synom. Ježiš Kristus poslal svojej Cirkvi Ducha Svätého na desiaty deň po svojom nanebovstúpení, čiže v päťdesiaty deň po Veľkej noci. Duch Svätý sa zjavil ľuďom vo viacerých formách - v podobe holubice pri Ježišom krste, v podobe ohnivých jazykov či dychu. Symbolizuje ho prudký vietor i vánok, ale aj samotné ovocie, výsledky účinkovania Ducha Svätého. Tieto udalosti najlepšie zachytáva Sväté písmo:

„Desiaty deň boli Turíce, židovské letné sviatky. Tu zrazu ozval sa z neba hukot, akoby prichádzal prudký vietor. Celý dom sa triasol. Ukázali sa rozdelené ohnivé jazyky nad každým z nich. A všetci boli naplnení Duchom Svätým. A uverili mnohí a dali sa pokrstiť v ten deň. Bolo ich okolo tritisíc. To boli prví kresťania.“

„Ježiš večer po svojom vzkriesení zjavil sa desiatim apoštolom a povedal im: — Pokoj vám! Ale oni sa naľakali. Mysleli si, že vidia ducha. A povedal im: — Nebojte sa! ... Vtedy Ježiš dýchol na nich a povedal im: — Prijmite Ducha Svätého. Ktorým odpustíte hriechy, odpúšťajú sa im, a ktorým zadržíte, zadržané sú.“ Týmito slovami Ježiš zároveň ustanovil sviatosť pokánia.

V ľudských dušiach

Ježiš Kristus poslal Ducha Svätého, aby účinkoval v Cirkvi a v ľudských dušiach. V Cirkvi účinkuje tak, že ju vyučuje a riadi, v ľudských dušiach formou ich posilňovania a posväcovania. Duch Svätý učí Cirkev správne chápať náuku Ježiša Krista a chráni ju, aby sa nepomýlila pri podávaní a vysvetľovaní tejto nauky.

Ľudské duše musia bojovať duševný boj proti pokušeniam. V tomto boji ich posilňuje Duch Svätý tým, že im dáva pomáhajúcu milosť. Aby sa ľudské duše podobali v svätosti Bohu, posväcuje ich Duch Svätý - dáva im aj posväcujúcu milosť.

Okrem pomáhajúcej a posväcujúcej milosti dáva Duch Svätý ľudským dušiam sedem darov, ktorými ich usposobuje, aby poslúchali jeho vnuknutia. Dary Ducha Svätého sú známe najmä tým, ktorí už prijali

sviatosť birmovania. Ide o dar múdrosti, rozumu, rady, sily, poznania, nábožnosti a dar bázne voči Bohu.

Po birmovke

Birmovanie je sviatosť, v ktorej pokrstený dostáva Ducha Svätého ako osobitný dar na posilnenie, aby svedčil o Kristovi slovom i príkladom, užšie sa spojil s Cirkvou a budoval tajomné telo Kristovo. Sviatosťou birmovania sa upevňuje a završuje zasvätenie do kresťanského života, začaté sviatosťou krstu. Existujú však aj hriechy, ktoré za-

tvárajú cestu milosti Ducha Svätého do duše človeka, ide o tzv. hriechy proti Duchu Svätému: opovážlivo sa spoliehať na Božie milosrdenstvo, zúfať napriek Božiemu milosrdenstvu, odporovať poznanej kresťanskej pravde, závidieť blížnemu Božiu milosť, zatvrdzovať si srdce proti spasiteľnému napomenutiu a tvrdošijne zotrvať v nekajúcnosti.

Text: -mjl-

Foto: Mária Melicherčíková

Anketa: Spomienky na prijatie birmovania

Ako ste spomínate na svoju sviatosť birmovania? Túto otázku sme položili niekoľkým veriacim z našej farnosti i okolia.

Ladislav (39 rokov, učiteľ):

„Sviatosť birmovania som prijal ako trinásťročný a chápal som ju doslova, tak, ako sa o nej píše vo Svätom písme. Myslel som si, že keď prijmem dary Ducha Svätého, začnem hovoriť jazykmi (teda po anglicky, po nemecky) bez toho, aby som sa ich musel učiť 😊.“

Augustín (28 rokov, architekt):

„Sviatosť birmovania som prijal zároveň so sviatosťou krstu i prvým svätým prijímaním ako 18-ročný v Banskej Bystrici. Keď som sa vrátil domov, priam sa mi podlamovali nohy. Bolo mi, ako keby som sa na novo učil chodiť.“

Veronika (57 rokov, administratívna pracovníčka nemocnice):

„Priznám sa, že na birmovku, ako to zvykneme zjednodušene povedať, si pamätám už matnejšie. Vzhľadom na môj vtedajší vek som celú uda-

lost' vnímala veľmi detsky. Tušila som, že tam o niečo ide - a to bolo všetko. Vo vtedajšom režime vyvinul môj otec veľkú úsilie, aby mi táto sviatosť bola udelená v mestečku vzdialenom niekoľko desiatok kilometrov od nášho vtedajšieho bydliska. Dnes som už, dúfam, trochu vyzretejšia. Viem, že tam nejde o niečo, ale o NIEKOHO. A to je podstatný rozdiel.

Je to pôsobenie Ducha Svätého vo vzťahu Boh a ja, ja a Boh. Nie je to záležitosť jednorazového aktu, ale každodenné pôsobenie hybnej sily

Ducha v nás a na nás. Vnútná premena, ktorá sa odráža následne v našom živote, v konaní skutkov nielen vo svoj prospech, ale aj v prospech všeobecného dobra.“

Ondrej (38, vysokoškolský pedagóg): „Ja osobne si prijatie tejto sviatosti veľmi nepamätám, keďže som mal vtedy asi osem rokov. Zostali mi len matné spomienky na stretnutia vo farskom kostole. Napriek tomu dúfam, že Duch Svätý sa na môj vek nepozeral a zostúpil aj na mňa.“

Jozef (50, technik): „Spomienky na sviatosť birmovania mám dosť chabé. Spomínam si na plný kostol ľudí v Nedožeroch-Brezanoch i na hlavného celebranta, kapitulného vikára Františka Haspru, na slávnostný obed i na hodinky, darček od birmovného otca. Podstatou tejto sviatosti je však niečo iné.

Každý človek občas potrebuje pomoc, dobrú radu. Dobré nám padne, keď vieme, že sme sa rozhodli správne. Duch Svätý sa udelením tejto sviatosti stáva naším radcom na celý život. Nie iba na jedno použitie. Nevnučuje sa, je diskrétny.

Duchu Svätý, zostaň s nami, pretože dnes Ťa potrebujeme možno ešte viac ako inokedy.“

Pripravila: Petra Humajová
Ilustračné foto: M. Melicherčíková

Veni Sancte Spiritus, veni Creator Spiritus „Príd' Duchu Svätý, príd' Duchu Svätý tvorivý“

Ako sa Duch Svätý prejavuje v našom živote? Ako ten, ktorý tvorí. Tvorí nové veci - aj „z odpadu“. Je LÁSKA, preto dokáže svojou mocou premeniť zlo v našom živote na dobro.

Veci, ktoré už nepotrebujeme, pocity, situácie, vzťahy, čo nás zlomili, i ľudí v našom živote, ktorým nevieme odpustiť pre zranenia, čo nám spôsobili, môže práve on, Duch Svätý, premeniť na „značkový tovar“. Ako? Láskou, ktorá je podstatou Boha, resp. Trojice.

Ako príklad pôsobenia Ducha Svätého v mojom živote uvediem malú skúsenosť zo školy. V triede bolo potrebné urobiť novú nástenku. Neprichádzalo mi na um vôbec nič, čo by oslovilo žiakov i učiteľov. Prosila som preto vrúcne Ducha Svätého,

nech mi v tom pomôže.

Mala som len zopár malých obrázkov, nejaké farebné srdiečka, malý zostatok červeného a modrého krepového papiera a žiadnu predstavu. Pomáhali mi moji žiaci. Najprv nám napadlo (vd'aka Duchu Svätému) urobiť z červeného papiera plastické srdce. Doň sme vložili malý obrázok Krista Kráľa.

Potom deti vymysleli, že do srdca okolo tohto obrázku popripíname mená všetkých žiakov v triede. Na pravú stranu nástenky sme umiestnili väčší obraz Pána Ježiša - pas-

tiera nesúceho na pleciach ovečku. Vedľa bol napísaný známy príbeh o stopách v piesku (keď ti bolo najhoršie, Boh ťa neopustil, ale niesol na svojich pleciach).

Z veľkého srdca smerovali k tomuto obrazu pastiera malé srdiečka, ktoré prepájali dve hlavné časti nástenky. Znamenalo to, že deti sú v Kristovom srdci, on je ich Kráľom. Keď je komukoľvek z nich ťažko, on sám ich nesie ako Dobrý pastier oviec.

Vedľa obrázka zostalo voľné miesto. Nevedeli sme, čo tam dať. Duch Svätý to dotvoril za nás. Z modrého papiera sme vyrobili plastický kríž. Nástenka bola neuveriteľne pôsobivá. Nebola to moja práca, ale práca Ducha Svätého v nás. Odvtedy sa už pri nástenkách nikdy nespolieham na svoje predstavy.

A ešte jeden príklad pôsobenia Ducha Svätého skrze príbeh. Nech vám On sám pomôže pochopiť jeho poslanstvo:

Žobrák v zlatých šatách

Prichádzalo leto. Pred kostolom sedel žobrák a čakal, čo mu kto hodí zo svojho prebytku. Nie z jediných mincí, čo by mal, ako oná chudobná žena z evanjelia, ale iba zo zvyškov. Nie veľa. Zopár halierov, odrobiniek. On bol vďačný aj za to. Veľmi dobre chápal slová, že „Pán sa stará o poľné ľalie i o vás.“ Ved’ na tých pár halieroch závisel jeho život, preto ich prijímal bez ostychu, no s vďačnosťou v srdci.

V jeden deň sa objavil pred kostolom Cudzinec s obrovským balíkom. Niekoho hľadal. Balík upútal všetkých okoloidúcich, pretože nebol iba veľký, ale aj nádherne zabalený. Bol to darček. Vlastne, obrovský dar. Všetci sa pýtali, pre

koho! Možno každý v srdci potajomky dúfal, že práve preňho.

Aké však bolo prekvapenie ľudí vchádzajúcich do kostola, keď Cudzinec so svojím darom zastal pri žobrákovi! No ani žobrák sám nerozumel, čím a od koho si zaslúžil taký veľký dar. Nebol zvyknutý na prepych, no po rokoch strávených v žobráckych šatách prijal s obrovskou radosťou ponúkané, krásne zabalené prekvapenie. Bol zvedavý, či v ňom nie je ukryté to, o čom každý deň sníval a za čo sa na poslednom mieste v kostole i modlil. Túžil po niečom, čo už všetci mali a čo nikto z prítomných nepokladal za dôležité. Túžil po krásnych nových a čistých šatách.

Boli tam. Nádherne šaty. Ešte krajšie, ako si sám žobrák vedel predstaviť. Od radosti ani na chvíľku nezaváhal a obliekol si nové šaty rovno na staré. Chcel, aby všetci videli, akú krásu mu niekto daroval napriek tomu, že je žobrákom. No ľudia začali kričať, protestovať

a smiať sa: „Pozri, ako vyzeráš! Veď si ako šašo! Špinavý a otrhaný šašo! Na tebe ani zlaté šaty neukážu! Nie si ich hoden! Nie si čistý ako my! Vždy budeš obyčajný žobrák odkázaný na naše milodary!“

Iba deti a ostatní žobráci sa tešili. Mali radosť z krásy a šťastia svojho „brata“. Aj vďaka nim žobrák nedal nič na posmešné reči „spravodlivých“ ľudí. Veď v balíku bol aj pozdrav Darcu: „Posielam ti šaty. Neurobia ťa krajším, pretože sú veľmi ťažké a ich nosenie ťa bude boľieť.

Ale sú celé zo zlata! Iba biedni a slabí spoznajú ich skutočnú hodnotu. Dávam ti ich preto, aby si pochopil cez dar jeho Darcu. Dávam ti ich aj pre tých, ktorí potrebujú vidieť ich krásu, aby uverili, že aj oni môžu byť obdarovaní, keď po tom budú túžiť. Rozhodni sa ty sám, či tento dar prijmeš.“

Odvtedy má malé mesto vďačnú tému na neškodné rozhovory - žobráka v zlatých šatách.

Text: E. Blašková

Máj u piaristov

Uplynulý mesiac bol v našej škole bohatý na rôznorodé aktivity. Zažili sme výlety, exkurzie i úspech v súťaži. Bohu vďaka!

1. mája počas štátneho sviatku zorganizovali učitelia telesnej výchovy spoločný výstup pedagógov-piaristov, ktorí mali záujem, na vrchol Choča. Zároveň rodiny niektorých učiteľov s deťmi či „začínajúci jarní turisti“ mohli obdivovať krásy Prosieckej a Kvačianskej doliny.

15. mája sa trieda príma vybrala spolu s triednou pani učiteľkou Kováčikovou a pani učiteľkou Machovou na prírodovedno-literárnu exkurziu do Banskej Bystrice a do Tajova. Exkurzia sa všetkým veľmi páčila. Verím, že každý si z nej odniesol veľa informácií a zážitkov.

16. mája sa podarilo nášmu žiakovi zo sekundy obhájiť prvé miesto v krajskom kole chemickej olympiády v kategórii Dg (od prímý po kvarťu). Blahoželáme!

17. mája navštívili žiaci 5. ročníka Múzeum ľudovej architektúry v Martine, kde si spolu s miestnym sprievodcom a pani učiteľkami zaspomínali na staré dobré slovenské tradície.

24. mája sa uskutočnila v školskom klube prednáška pre rodičov na tému *Výchova detí k úcte voči ľudskému telu* venovaná problematike zneužívania, ponižovania a nepochopenia hodnoty ľudského tela v porovnaní s Božím zámerom. Prednáška sa niesla v duchu Teológie tela podľa bl. Jána Pavla II. Ďakujeme všetkým rodičom, ktorí sa jej zúčastnili, a veríme, že v prehlbovaní tejto témy budeme spoločne pokračovať aj počas nasledujúceho školského roka.

25. mája mali pedagógovia našej školy mali možnosť vidieť divadelné predstavenie známej autorky Jane Austenovej s názvom *Pýcha a predsudok* v Divadle Andreja Bagara v Nitre. Zúčastnení ocenili kvalitné

herecké obsadenie v hlavných úlohách (Tomáš Mašťalír a Kristína Turjanová), ako aj príjemnú spoločnú cestu z Prievidze do Nitry a späť.

Text a foto: Elena Blašková

Ako o nás Boh stojí

Stáva sa nám, že v modlitbe ochabneme, stratíme zápal a začne stereotyp.

Kúsme si predstaviť takúto situáciu: V rodine, v ktorej by boli dve deti, a jedno z nich by sa dalo na veľmi zlú cestu, by si všetci robili starosti a neuspokojili by sa s päťdesiatpercentným úspechom.

A keby v rodine bolo aj desať detí a jedno z nich by zomrelo, bol by to pre rodinu smútok, a nie deväťdesiatpercentný úspech.

Boh hľadá každú jednu ovečku.

Zuzana Bronišová

Žijeme, akoby Ducha nebolo (?)

Recenzia knihy Eliasa Vellu *Keď Duch Svätý píše môj život*

Istý príbeh hovorí o jednom mužovi, ktorý požiadal svojho syna, aby odstránil zo záhrady veľký balvan. Malý chlapec sa darmo namáhal. Kameň bol preňho príťažký. Nakoniec rezignoval a povedal svojmu otcovi, že sa to nedá.

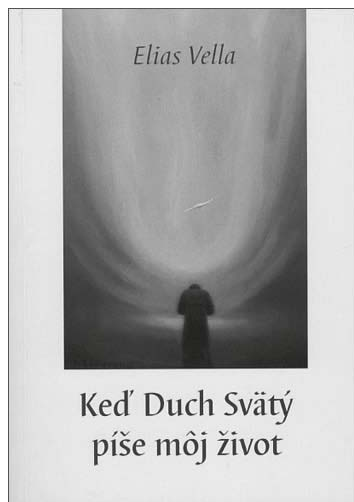
Tomuto príbehu sa častokrát podobá život každého jedného z nás. Ako píše Elias Vella, kresťania niekedy žijú tak, akoby Ducha Svätého ani nebolo.

Dejiny spásy

Dejiny našej spásy môžeme rozdeliť do troch rozličných etáp - na obdobie Boha Otca (Starý zákon), obdobie Boha Syna (Nový zákon) a na obdobie Ducha Svätého (ekleziálna doba). „*Tretia etapa dejín spásy sa začína Turícami a bude pokračovať až do parúzie, keď Ježiš príde druhýkrát na zem, aby súdil ľudstvo. Táto doba je dobou Ducha Svätého,*“ hovorí Elias Vella. A práve v nej žijeme i my. V dobe Ducha, no žiaľ, častokrát akoby „bez Ducha“.

Duch Svätý v Najsvätejšej Trojici

Duch Svätý je rovnocennou súčasťou Najsvätejšej Trojice rovnako ako Boh Otec

a Boh Syn. Kým však Otec nás miluje a Syn vykupuje, Duch Svätý nás posilňuje charizmami. Jeho poslaním je veľmi jemne nás posúvať smerom k Ježišovi.

Preto aj jedinou modlitbou, o ktorej si môžeme byť istí, že ju Boh vypočuje, je prosba o vyliatie Ducha Svätého. „*Otec nás vždy vypočuje, ale nie vždy nám dá to, o čo ho prosíme. (...) Kedykoľvek však prosíme Otca, aby nám zoslal Ducha Svätého, Otec vždy vypočuje našu modlitbu, lebo prosíme o energiu, aby sme mu vždy dokázali hovoriť, áno.*“

Dary Ducha Svätého

Duch Svätý nami hýbe smerom vpred pomocou štyroch druhov darov:

Už pri krste dostáva každý kresťan sedem darov Ducha Svätého - múdrosť, rozum, radu, silu, poznanie, nábožnosť a bázeň voči Bohu.

Prejavom prítomnosti Ducha Svätého v nás je Jeho ovocie - láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, láska, dobrota, vernosť, miernosť a zdržanlivosť.

Každý z nás je obdarený množstvom

chariziem, ktoré majú slúžiť na budovanie spoločenstva.

V Cirkvi existuje aj päť hlavných služieb, ktoré sa odlišujú od chariziem (apoštoli, proroci, evanjelisti, pastieri, učitelia).

Toto všetko slúži na budovanie našej svätosti. „*Nemyslite si, že sa môžeme stať svätými z vlastných síl. Môžeme iba dovoliť Duchu, aby nás urobil svätými.*“

Kniha Eliasa Vellu *Ked' Duch Svätý píše môj život* neslúži na to, aby sme sa viac dozvedeli o Duchu Svätom, ale aby sme hlbšie spoznávali Ducha, ktorý prebýva v nás. Pri jej čítaní sa viac ako sústredenosť vyžaduje modlitba. A práve ona nám môže priniesť poznanie toho, čo by určite vyriešilo problém syna z úvodného príbehu. Stačilo požiadať otca o pomoc.

Nežime, akoby Ducha nebolo...

Petra Humajová

(Kniha vyšla vo vydavateľstve Per Immaculatam v roku 2005.)

Planéta Zem 2012

Duch Svätý je iskra z Božieho plameňa. Zapaľuje naše duše Svetlom poznania a rozlišovania

Je maják aj pochodeň

Tvorí, napreduje

Je v každej bunke nášho tela

a tak ho posväcuje

/aj keď sme akí sme/☺☺

V ňom rastieme - dozrievame, milujeme

A to je krásne ...

V ňom prekračujeme smrť a ŽIJEME

Modlitba dažďových kvapiek

Búrka zatrúbila na ústup

Požehnané kvapky

pije zem a vtáky

Vypriaham kone na večer

Modlitbou skúšam vstúpiť naboso

do seba - mokrého neba

Zratúvam straty nálezy

na prstoch tichých rúk

Do ktorých vložím

drobnú mincu vďaka

úsmev schovaný pod vankúš

Vedený Duchom Svätým

Blahoslavený Charles de Foucauld

6/12

Dobrodružný život mladého šľachtica, ktorý skončil ako pustovník a mučeník, nenecháva nikoho na pochybách: Charles de Foucauld bol vedený Duchom Svätým. Citlivo vnímal Boží hlas. Ako inak by bol schopný nasledovať také osobité volanie?

Charles de Foucauld sa narodil 15. septembra 1858 v Štrasburgu vo Francúzsku. Dva dni po svojom narodení bol pokrstený. Veľmi skoro však stratil matku, otca i starú matku. Ako šesťročného si ho k sebe spolu s jeho sestrou vzal starý otec.

„Vždy som obdivoval múdrosť svojho starého otca, ktorého nekonečná nežnosť ma počas môjho detstva a mladosti obklopovala atmosférou lásky. Dodnes cítim jej teplo,“ píše Charles vo svojej písomnej pozostalosti.

Čas bez viery v Boha

Charles však postupne stratil vieru, v ktorej bol vychovávaný. Bol inteligentný, ľahko sa učil, rešpektoval katolícke náboženstvo, ale už neveril v Boha. *„Žil som dvanásť rokov bez toho, aby som niečo popieral či v niečo veril. (...) Bol som plný egoizmu, samolúbstvi, bezbožnosti... (...) Nevidel som ani Boha, ani človeka. Neexistovalo nič okrem mňa.“* Po absolvovaní dvoch rokov vo vojenskej škole sa Charles stal dôstojníkom. V tom čase jeho starý otec zomrel a on zdedil celý jeho majetok. Začal si užívať život. Sám o tomto období hovorí: *„Spával som dlho, jedával veľa, ale rozmýšľal primálo.“*

Jeho rozbiehajúca sa vojenská kariéra kvôli disciplinárnym priestupkom skončila rýchlo. Počas pôsobenia francúzskej armády v Alžírsku prepašoval totiž Charles do kasární svoju milenkú a následne bol degradovaný.

Po tomto čine nútene opustil armádu a začal cestovať. Jeho túžbou bolo pritom nielen spoznávať nové krajiny, ale aj písať knihy a sprostredkovať toto poznanie i ostatným. Na svoju prvú cestu do Európanmi neprebádaných končín sa pripravoval viac ako rok. Vybral sa do Maroka, kde sa vydával za marockého rabína. On, v skutočnosti neveriaci, sa modlieval v synagógach a rodičia mu prinášali svoje deti, aby ich požehnal. Tak mohol spoznať túto pre Európanov veľmi nebezpečnú krajinu, v ktorej by ho po odhalení európskej identity pravdepodobne nečakalo iné ako smrť.

Hľadanie strateného

Za výsledky svojho bádania v Maroku dostal Charles medailu Parížskej geografickej spoločnosti. Jeho však tento úspech nevelmi zaujímal. Po návrate domov sa usadil neďaleko svojej rodiny v Paríži, kde spoznal mnoho inteligentných veriacich ľudí. Už predtým, inšpirovaný moslimami v Maroku, zistil, že mu

čosi chýba. A hoci ešte nezískal späť stratenú vieru, často hodiny a hodiny sedával v kostole a opakoval svoju úpenlivú modlitbu: „Bože, ak existuješ, daj, aby som ťa spoznal!“

Boh jeho prosbu vypočul a Charles napokon získal to, po čom tak veľmi túžil. Znovuobjavením viery sa začala nová etapa jeho života. Po neúspešnom pokuse založiť si rodinu odišiel na púť do Palestíny a neskôr

sa rozhodol vstúpiť do trapistického kláštora.

Taliansky autor duchovnej literatúry Carlo Carretto o tomto období jeho života píše: „Zvolil si ten najbiednejší konvent, aký len existoval, akbeský konvent v Sýrii. Jedného dňa ho jeho nadriadený poslal bdieť pri mŕtvom neďalekého konventu. Bol to kresťanský Arab, ktorý umrel v biednom dome. Keď sa Charles ocitol v blízkosti mŕtveho a okolo jeho mŕtvolu uzrel skutočnú biedu, biedu vyhladovaných detí a bezmocnej slabej vdovy bez istoty, či budú mať zajtra na chlieb, upadol do duševnej krízy a dal sa hľadať náboženský život, odlišný od predošlého.

„My, ktorí sme si zvolili napodobňovanie Ježiša a ukrižovaného Ježiša, sme takí vzdialení od skúšok, útrap, neistoty a biedy, ktorej sú vystavené tieto národy.... Už nechcem žiť v bezpečnom konvente. Chcem konvent malý ako dom biedneho robotníka, ktorý si nie je istý, či zajtra nájde prácu a chlieb,

Modlitba bl. Charlesa de Foucaulda

„Môj Otče, odovzdávam sa Ti,
urob so mnou, čo sa Ti zapáči.
Nech so mnou urobíš čokoľvek, ďakujem Ti.
Som pripravený na všetko, všetko prijímam.
Neprajem si nič iné, Môj Bože, len aby sa Tvoja vôľa
vyplnila na mne, na všetkých Tvojich stvoreníach.
Odovzdávam svoju dušu do Tvojich rúk.
Dávam Ti ju, môj Bože,
so všetkou láskou svojho srdca, pretože Ťa milujem,
a pretože moja láska potrebuje dať sa,
odovzdať sa do Tvojich rúk bez miery,
s nekonečnou dôverou, lebo Ty si môj Otec.“

a ktorý je celou svojou bytosťou súčasťou utrpenia sveta.““

Charles odišiel z rehole a tri roky pracoval v Nazarete ako jednoduchý sluha v kláštore klarisiek. Týmto, i neskorším spôsobom života v chudobe a pokore napodobňoval Ježiša, o ktorom povedal: „Ježiš tak veľmi hľadal posledné miesto, že mu ho len ťažko niekto vytrhne.“

Neskôr sa na krátky čas vrátil do Francúzska. Bol vysvätený za kňaza a napokon sa usadil v západnej časti Sahary, v oáze Béni Abbès, kde sa rozhodol evanjelizovať tuarégске kmene. Carlo Carretto hovorí: „Hnaný len silou a svetlom Ducha, odišiel Charles de Foucauld do Afriky v čase najväčšej kolonizácie. Zaujaty len tým, aby priniesol barbarom a Tuarégom evanjelium, pochopil to, čo iní nie, a začal pracovať tak, akoby už nadišiel čas odstrániť kolonizáciu. Žiadne dary, žiadne nemocnice, žiadna pomoc, žiadne školy, žiadne peniaze. Prichádzal sám, bezbranný a chudobný.“

Charles žil medzi Tuarégmi desať rokov. Študoval ich jazyk a tradície a podarilo sa mu vypracovať tuarégsku gramatiku a slovník. Obliekal sa ako Arab, prijal zvyky obyvateľov tohto kraja, a tak umožnil medzi sebou a nimi dialóg, prostredníctvom ktorého im prinášal radostnú zvesť. V roku 1916 ho však pri vcho-de do jeho pustovne zavraždili protifrancúzski rebeli.

Až 40 rokov po jeho smrti začal svet na základe Charlesovej písomnej pozostalosti chápať, ako nezištne slúžil tento človek Bohu a blížnym. Rozbehol sa proces blahorečenia, ktorý vyvrcholil 13. novembra 2005.

Vtedy Charlesa de Foucauld vyhlásil pápež Benedikt XVI. za blahoslaveného.

Po smrti Charlesa de Foucauld vzniklo na základe jeho myšlienok rehoľné spoločenstvo Malých bratov Ježišových (a neskôr i Malých sestier Ježišových). Títo rehoľníci sa snažia žiť medzi ľuďmi, ktorí sú spoločnosťou prehliadaní, zdieľať s nimi ich životné podmienky a zarábať si na chlieb jednoduchou prácou. Napodobňujú tak svojho zakladateľa, ktorý povedal: „To, čo nám Boh dáva, je vždy to, čo najmenej chápeme. (...) Musíme sa jednoducho nechať viesť jeho Duchom.“

Pripravila: Petra Humajová

Životopisné údaje:
www.charlesdefoucauld.org,
sk.wikipedia.org/wiki/Charles_de_Foucauld,
Carlo Carretto: Kráčajme po ceste lásky

Liturgické okienko

3. jún 2012 - Najsvätejšej Trojice (slávnosť)

Č1 - Len Pán je Boh hore na nebi i dolu na zemi; iného niet. Dt 4, 32-40

R - Blažený ľud, ktorý si Pán vyvolil za dedičstvo. Ž 33

Č2 - Dostali ste Ducha adoptívneho synovstva, v ktorom voláme: Abba, Otče!

Rim 8, 14-17

Ev - Jedenásti učeníci odišli do Galiley na vrch, kam im Ježiš rozkázal. Keď ho uvideli, klaňali sa mu, no niektorí pochybovali. Ježiš pristúpil k nim a povedal im: „Daná mi je všetka moc na nebi i na zemi. Chod'te teda, učte všetky národy a krstite ich v mene Otca i Syna i Ducha Svätého a naučte ich zachovávať všetko, čo som vám prikázal. A hľa, ja som s vami po všetky dni až do skončenia sveta.“

Mt 28, 16-20

7. jún 2012 - Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi - štvrtok (prikázaný sviatok)

Č1 - A Mojžiš vzal knihu zmluvy a čítal ju nahlas ľudu. Ex 24, 3-8

R - Vezmem kalich spásy a budem vzývať meno Pánovo. Ž 116

Č2 - Ale keď prišiel Kristus, veľkňaz budúcich darov, raz navždy vošiel do Svätyně...

Hebr 9, 11-15

Ev - „Chod'te do mesta. Tam stretnete človeka, ktorý bude niest' džbán vody. Chod'te za ním a pánovi domu, do ktorého vojde, povedzte: Učiteľ odkazuje: Kde je pre mňa miestnosť, v ktorej by som mohol jest' so svojimi učeníkmi veľkonočného baránka? - On vám ukáže sieň a tam nám prichystajte.“ Učeníci odišli a pripravili veľkonočného baránka. ... Keď jedli vzal chlieb a dobrorečil, lámal ho hovoriac: „Vezmite, toto je moje telo!“ Potom vzal kalich, dal im ho, všetci z neho pili, a povedal: „Toto je moja krv novej zmluvy, ktorá sa vylieva za všetkých.“ Potom zaspievali chválospev a vyšli na Olivovú horu.

Mk 14, 12-16

10. jún 2012 - 10. nedeľa v Cezročnom období

Č1 - Nepriateľstvo ustanovujem medzi tebou a ženou, medzi твоjím potomstvom a jej potomstvom.

Gn 3, 9-15

R - U Pána je milosrdenstvo a hojné vykúpenie.

Ž 130

Č2 - Ale pretože máme toho istého ducha viery, ako je napísané, aj my veríme.

2Kor 4,13-5,1

Ev - Zákonníci hovorili: „Je posadnutý Belzebulom a mocou kniežata zlých duchov vyháňa zlých duchov.“ On si ich zavolať a hovoril im v podobenstvách: „Ako môže satan vyháňať satana? Ak satan povstane proti sebe samému a je rozdelený, nemôže obstáť, ale je s ním koniec. ... Ľuďom sa odpustia všetky hriechy i rúhania, no kto by sa však rúhal Duchu Svätému, tomu sa neodpúšťa naveky, ale je vinný večným hriechom.“ Potom prišla jeho matka a jeho bratia. Rozhliadol sa po tých, čo sedeli okolo neho, a povedal: „Hľa, moja matka a moji bratia. Lebo kto plní Božiu vôľu, je môj brat i moja sestra i matka.“

Mk 3, 20-35

17. jún 2012 - 11. nedeľa v Cezročnom období

Č1 - Ja vezmem z vrcholca vysokého cédra a zasadím na vysokej a povznesenej hore.

Ez 17, 22-24

R - Ako je dobre oslavovať teba, Pane!

Ž 92

Č2 - ... Lebo žijeme vo viere, a nie v nazeraní.

2Kor 5,6-10

Ev - „S Božím kráľovstvom je to tak, ako keď človek hodí semeno do zeme; či spí alebo vstáva, v noci či vo dne, semeno klíči a rastie a on ani o tom nevie. A keď úroda dozreje, hneď priloží kosák, lebo nastala žatva. ... K čomu prirovnáme Božie kráľovstvo? Je ako horčičné zrnko, je najmenšie zo všetkých semien na zemi, ale keď sa zaseje, vzíde, prerastie všetky byliny, takže v jeho tóni môžu hniezdiť nebeské vtáky.“ V mnohých podobenstvách im hlásal slovo podľa toho, ako boli schopní počúvať. Ale svojim učeníkom v súkromí všetko vysvetlil.

Mk 4, 26-34

24. jún 2012 - Narodenie sv. Jána Krstiteľa

Č1 - Služobníkom si mi, Izraelom, tebou sa chceme osláviť. Iz 49, 1-6

R - Chválim Ťa, Pane, že som vznikol tak zázračne. Ž 139

Č2 - Ja nie som ten, za koho ma pokladáte. Sk 13, 22-26

Ev - Alžbete nadišiel čas pôrodu a porodila syna. Na ôsmy deň prišli chlapci obrezať a chceli mu dať meno Zachariáš po jeho otcovi. Ale jeho matka povedala: „Nie, bude sa volať Ján.“ Dali znak otcovi, ako ho chce nazvať on. Vypýtal si tabuľku a napísal: „Ján sa bude volať.“ A všetci sa divili. Vtom sa mu rozviazali ústa a jazyk i prehovoril a velebil Boha. Všetkých ich susedov zmocnil sa strach a všade po judejských horách sa hovorilo o týchto udalostiach. A všetci, čo to počuli, vstúpili si to do srdca a vraveli. „Čím len bude tento chlapec?“... Chlapec rástol a mocnel na duchu a žil na púšti až do dňa, keď vystúpil pred Izrael.

Lk 1, 57-66.80

29. jún 2012 - Sv. Petra a Pavla - piatok (prikázaný sviatok)

Č1 - V tom čase kráľ Herodes položil ruky na niektorých a mučil ich.

Sk 12, 1-11

R - Pán ma vyslobodil zo všetkej hrôzy.

Ž 34

Č2 - Pán ma vyslobodí zo všetkého zla a zachráni ma. 2Tím 4, 6-8.17

Ev - ... Za koho pokladajú ľudia Syna človeka? - Jedni za Jána Krstiteľa, iní za Eliáša, iní za Jeremiáša, alebo za jedného z prorokov. - A za koho ma pokladáte vy? - Odpovedal Šimon Peter: Ty si Mesiáš, Syn živého Boha. - Blahoslavený si Šimon, lebo ti to nezjavilo telo a krv, ale môj Otec, ktorý je na nebesiach. A ja ti hovorím: Ty si Peter a na tejto skale postavím svoju Cirkev a pekelné brány ju nepremôžu. Tebe dám kľúče od nebeského kráľovstva, čo zviažeš na zemi, bude zviazané v nebi a čo rozviažeš na zemi, bude rozviazané v nebi.

Mt 16, 13-19

Pripravila: A. Karaková

Aké je a čo je vlastne vanutie Ducha?

*Je to slobodné, nezištné, dokonalé otvorenie sa Bohu
prostredníctvom viery, nádeje a lásky.*

*Dejúce sa za asistencie Ducha Svätého, ktorý oživuje, napreduje
a premieňa naše ľudské nebytie na Bytie v Plnosti.*

*Je základnou, hybnou silou Večnej Pravdy - ukotvenou v našom osobnom
raste v pravdivom, nefalšovanom, každodennom živote.*

Veronika Hoffmannová

Farská kronika

od 26. apríla 2012

do 25. mája 2012

**Do farského spoločenstva sme
sviatosťou krstu prijali:**

Matyáš Mihók
Zoe Obžerová
Hanka Detková
David Richard Budd
Viktória Kováčová
Nelly Kováčová

**Blahoželáme k prijatiu
sviatosti manželstva:**

Peter Pánis a Katarína Oswaldová
Martin Surový a Veronika Surová
Erik Rajnoha a Ivana Baťová
Jozef Špaňo a Patrícia Makyšová
Jozef Valo a Zuzana Jašková
Marek Mašlonka a Zuzana Pekárová

**S kresťanskou nádejou na stretnutie
vo večnosti sme sa rozlúčili
so zomrelými:**

Ing. Michal Cagáň, 71 r.
Oto Pánis, 74 r.
Peter Petráš, 85 r.
Jozefa Mečiarová, 70 r.
Viliam Škulič, 75 r.
Michal Hornák, 49 r.
MUDr. Štefan Nedeliak, 80 r.
Anna Žňavová, 78 r.
Mgr. Ivan Mihalus, 76 r.
Mgr. Pavla Oršulová, 72 r.
Mikuláš Dobiáš, 72 r.
Jaroslav Jánoška, 71 r.
Júlia Tulíková, 93 r.
Mária Hošoffová, 88 r.
Ján Gunda, 72 r.
Stanislav Prostredný, 52 r.
Anastázia Čičmancová, 89 r.
Jozef Souček, 86 r.
Lukáš Machajdík, 21 r.
Ján Molnár, 81 r.
Eleonora Lednická, 72 r.
Ľudovít Rigo, 76 r.

BARTOLOMEJ

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

Vychádza s cirkevným schválením
BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva:

Rímskokatolícky farský úrad
v Prievidzi. Vychádza raz mesačne.

Teologický poradca:

Mgr. Martin Dado, dekan

Zodpovedný redaktor, sadzba:

Mgr. Alojz Vlčko,
e-mail: alojz.vlcko@gmail.com

tel.: 0902 202 898

Vedúca vydania:

Mgr. Petra Humajová

Redaktori:

M. Melicherčíková, A. Gálová,
A. Karaková, Ing. arch. A. Ugróczy,
Mgr. E. Blašková

Kontakt:

web: www.farapd.sk

e-mail: bartolomej@farapd.sk

adresa: Redakcia Bartolomej,

Mariánska 4, 971 01 Prievidza

tel.: 046 / 542 28 01

Náklady na tlač:

cca. 0,40 € (12,05 Sk)

Fotografie: titulná strana, str. 23
a zadná strana - M. Melicherčíko-
vá;

Tlač: PATRIA l., spol. s r. o.

Upozornenie:

Redakcia si vyhradzuje právo
výberu a úpravy príspevkov.

Rukopisy nevraciamy.

Prvé sväté prijímanie
20. máj 2012 o 9:00, Farský kostol sv. Bartolomeja

Prvé sväté prijímanie
20. máj 2012 o 11:00, Farský kostol sv. Bartolomeja

